

ԱՆՏԻՊ ՀՆՁՆԱԿ ՄԸ ՎԱՀՐԱՄ ԹԱԹՈՒԼԻ

ԳԱՐՆԱՆ ԳԻՇԵՐՈՎ

ԱՐՏԱՇԷՍ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵԱՆԻՆ (•)

Խռտին մէջէն կը սողայ դարվեր փախչող արահետն,
Եւ ընտել դունչն՝ իմ գուռիս, կը խըմէ կաթն հեշտութեան
Զոր լուսնկամ մայիսի հուն կը քափէ վէտ առ վէտ:
Օ՛ր խթալմանքներ ծղրիդի... Ածուին քոյրերգն անվայսման...:

Երջանկութեան ծըւէններ՝ ծայրիններն ծաղկաւեր
Կ'իյնան երազ առ երազ, ձիւնէ մահով մը բուրեան...
Խարշապին՝ հառաչն է կարծես մեծ լըռութեանն աստղակէտ,
Ձգուած՝ հովտին երգերէն միջիւ իմ շեմըս բլրան...:

Ահա՛ հեռուէն, քաղաքէ՛ն, — անէութեան հըրաւեր, —
Մուկգրիմի մեղեդի՛ն՝ ուր կ'իյնայ ա՛ստղ մը դիւքուած...:
Զայն ի խորոց հեծկտող կարաւանի ղողանքներ...:

Մինչդեռ ճամնէ մը ճերմակ, լուսնէ՛ն՝ ճորհարս քրքրումն,
— Դիզուի, ի՛նչ փոյթ, քէ տունիս ետեւն
բստուե՛ր քանձրամած... —
Հըպոսի պէս կը դըպի սրտիս կարօ՛տ լարեքում...:

1914

ՎԱՀՐԱՄ ԹԱԹՈՒԼ

(*) Այս հնչեակը, նոյն այս ձօնով, տակաւին անտիպ՝ յանձնուած է իրեն, մեր այն տեսակ-ցուբեան մէջ որ վերջինը պիտի ըլլար...: